

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Divinum De Praesentia Dei

Arias, Francisco

Herbipoli, 1612

Qvod Exercitio Praesentiae diuinæ, lætitia & consolatio spiritualis
obtineatur. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50314)

nunt, conspectu lumine diuino illustratur, omniumq; virtutum verarum solidarumq; splendorem etiam communicant alijs.

Quare meritò dixit sapiens: *Beatus Eccles. 14. vir, qui in Sapientia morabitur, & in sensu cogitabit circumspectionem Dei.*

QVOD EXERCITIO PRÆSENTIÆ diuinæ, letitia & consolatio spiritualis obtineatur.

CAP. VII.

AD continuandum vitæ spiritualis cursum non exiguum momentum habet, gaudium spirituale, vt alibi fusiùs docuimus: quod ab omnibus Dei seruis maiorem in modum expetitur, & in summo pretio habetur. Hoc verò tam salutare & spirituale bonum in primis sancto diuinæ præsentia exercitio & com-

paratur, & conseruatur. Quem-
admodum enim qui magnū ali-
quod discrimen fortunarum, vi-
tæue adiit, vehementer recrea-
tur, si spectandum se offerat illi
quispiam à quo tãto discrimine
eximi possit; similiter, sicut, qui
audit & cognoscit vocem magni
amici, quem annis multis non
viderit, magna lætitia perfundi-
tur, si eum coram videre queat:
sic anima serui Dei, dum cogitat,
quantis in hoc exilio circumse-
pta sit periculis atque ærumnis,
vbi oculos mentis conuerterit in
Deum immensa bonitate prædi-
tum, animaduertitque eum si-
bi præsentem assistere, paratissi-
mum ad porrigendum auxilium,
vt ex suis ærumnis emergat, mi-
rificè lætatur, & exultat, & ma-
gna consolatione per sanctas di-
uinæ inspirationis voces cor su-
um affici sentit. Rex

Rex

REX Iosias, quoniam popu-
 lum Dei multis beneficijs affece-
 rat, & cultum diuinum impen-
 sè promouerat, incundissimam
 nominis sui apud posteros reli-
 quit memoriam. *Memoria Iosae,*
inquit Ecclesiasticus, in compositi- c. 49.
one odoris facta opus pigmentarij. In
omni ore quasi mel indulcabitur eius
memoria, & vt musica in conuiuio vi-
ni. S. Bernardus de se confite- *Serm. 14.*
 tur, cùm primum in religionem *in Cant.*
 esset ingressus, se vel solo con-
 spectu magnorum virorum spi-
 ritualium, vel etiam recordatio-
 ne eorundem, si fortè longius
 abfuissent, vel vita defuncti es-
 sent tantopere exultasse, vt mens
 quidem omni deuotionis suaui-
 tate compleretur, oculi verò à
 lacrymis se continere non pos-
 sent. Si igitur aspectus vel me-
 moria hominis iusti tanto gau-
 dio

62 FRANC. ARIAE EXERC.

dio aliquem perfundit, eò quod videatur sibi videre virtutes, & dona cœlestia, quibus ille fuit à Deo ornatus, quid non faciet spiritalis intuitus, & recordatio Dei, qua anima contemplatur in eo infinitam bonitatem & pulchritudinem, aliasque perfectiones? Quod non gaudium, quàm non consolationem, & intimam deuotionis suauitatem serui DEI anima plenis buccis hauriret?

Commemorat Simeon Metaphrastes, S. Gregorium Episcopum Agrigentinum in Sicilia, dum esset adolescens, profectum Hierosolymam, vt veneraretur loca sancta, ac tempore Quadragessimæ secessisse in quoddam Palestinæ monasterium, ibique vidisse monachos rara in Deum religione præditos, quorum alij

in

in diuinarum rerum commen-
 ratione à terra in altum attolle-
 rentur, alij fontes lacrymarum
 inter precandum effunderent,
 atq; in vitæ puritate, morumque
 honestate viderentur angeli.
 Quibus exemplis iuuenis per-
 motus cœpit pudore ingenti suf-
 fundi, abijcere se & amarè supe-
 rioris vitæ suæ errata deplorare.
 Præfectus monasterio Pater a-
 nimaduertens ex vultu eiusdem
 mœrorem, existimansq; id eue-
 nisse, quod longius à patria, ami-
 cisq; abesser, adiuncto sibi alio
 monacho remotis arbitris sic af-
 fari cœpit dictum Gregorium:
 Fili, ne animum nimio mœrore
 obruas, confide in Deo, breui
 patebit reditus in solum natale.
 Sed respondit adolescens: *Non
 ea causa mei mœroris est, quod longè
 absim à conspectu meorum: Sola
 enim*

enim presentis vbiq̄ue Dei contempla-
tio ad illum remouendum mihi satis
est: dum enim cogito me continuò in
eius versari conspectu, satis solatiij ac-
cipio: id verò vnum me contristat,
quod hactenus non instituerim vitam
homine Christiano & verè pio dignam.
Hoc responso accepto Patres, ab
eo digressi sunt, arbitrati non in-
digere eum sua consolatione,
quandoquidem tali exercitatio-
ni deditus tam perfectus sit, vt
possit etiam solari alios.

2. Mach. 15

IUDAS Machabæus, rei bel-
licæ gloria clarus cum milite suo
prælium initurus, quoniam De-
um præsentem contemplabatur,
tanto cum gaudio & alacritate
in hostem ruebat, vt quamuis
pauci, quàm plurimos opprime-
rent. Vnde S. Scriptura sic loqui-
tur: Iudas, & qui cum eo erant, in-
uocato Deo, per orationes congressi
sunt.

sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes prostraverunt non minus triginta quinque milia, præsentia Dei magnificè delectati.

Hæc & alia præstantissima sunt huius diuini exercitij emolumenta, hi sunt admirandi fructus, quos in animis producit viua numinis diuini præsentis consideratio. Conetur ergò teruus Dei hoc exercitium vsurpare quouis tempore, & loco. Quoties & noctu euigilabit illicò animæ oculos sustollat ad contemplandam præsentem diuinam maiestatem, versetur cum illa tanquam amantissimo parēte. Idem faciat cùm mane è lecto surrexerit. Quod si per publicas vias incedendum, oculos corporales modestè in terram demissos teneat, spirituales verò animi in Deum erigat. Quoties colloquia

66 FRANC. ARIÆ EXERC?

loquia instituet, vel negotia tractabit cum hominib. vnum considerationis oculum defigat in res de quibus loquitur, alterum verò conijciat in Deum, & eius fauorem imploret. Si in morbum incidat grauem, vt consuetum orationum pensum persolvere nequeat, ne angatur, sed earum loco crebrius cor suum ad Deum eleuet, inuocando illum, & desideria sua illi exponendo, atque hoc vnico labore, sit contentus & quietus: sic enim supplebit omnium meditationum longiorum, aliorumq; operum bonorum, quæ requirunt integras corporis vires, defectum. Sic faciebat sanctus ille Propheeta cum diceret: *Nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. Anima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo in præcordijs meis de mane vigilabo ad te.* IN

Isa. 26.